

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **M. B.**, bytem Tachovská 67, Plzeň, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 18.7.2011, č.j. 3219/11-1400-200796, ze dne 18.7.2011, č.j. 3218/11-1400-200796, ze dne 4. 10. 2011, č.j. 4261/11-1500-200789 a ze dne 4. 10. 2011, č.j. 4263/11-1500-200789,

t a k t o :

- I. Žalobce se osvobozuje od placení soudních poplatků.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 8.8.2011 se žalobce domáhá zrušení jednak rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze (dále jen „finanční ředitelství“ nebo „odvolací orgán“) ze dne 18.7.2011, č.j. 3219/11-1400-200796, kterým finanční ředitelství zamítlo jeho odvolání proti platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem v Rakovníku (dále jen „správce daně“) dne 6.3.2008, č.j. 25762/08/069960/3436 o předepsání penále ve výši 720,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2005 a jednak rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 18.7.2011, č.j. 3218/11-1400-200796, kterým finanční ředitelství zamítlo jeho odvolání proti platebnímu výměru vydanému

správcem daně dne 26.11.2008, č.j. 101646/08/069960/3436 o předepsání úroku z prodlení ve výši 240,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2007.

Podáním ze dne 15.10.2011 žalobce dále rozšířil žalobu o zrušení rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 4.10.2011, č.j. 4263/11-1500-200789, kterým finanční ředitelství zamítlo jeho odvolání proti platebnímu výměru vydanému správcem daně dne 17.6.2011, č.j. 113190/11/069960208775; tímto rozhodnutím byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení ve výši 457,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2009. Ssoudčasně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 4.10.2011, č.j. 4261/11-1500-200789, kterým finanční ředitelství zamítlo jeho odvolání proti platebnímu výměru vydanému správcem daně dne 1.7.2011, č.j. 118059/11/69960208775. Tímto rozhodnutím byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení ve výši 448,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2010.

V podané žalobě napadá žalobce rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 18.7.2011, k nimž uvedl, že souhlasí s napadenými rozhodnutími ve výčtu plateb, které poukázal na úhradu svých daňových povinností, avšak pouze do data 2.10.1998 (na str. 4 rozhodnutí). Blíže žalobce vyjádřil své námitky v následujících žalobních bodech:

V prvním žalobním bodu uvádí námitky vztahující k *rozhodnutí o vrácení přeplatku na dani z nemovitosti ve výši 1255,28 Kč*.

Předně žalobce uvedl, že ke dni 2.10.1998 je uveden přeplatek ve výši 7 265,28 Kč, kterým byl uhrazen předpis třetí splátky daně roku 1998 ve výši 1654,- Kč, předpis čtvrté splátky daně roku 1998 ve výši 1655,- Kč a uhrazen předpis penále roku 1995 ve výši 2701,- Kč; zbývající částka ve výši 1225,- Kč mohla být dle žalobce použita k částečné úhradě předpisu penále za rok 1996, které mělo být ve výši 2710,- Kč, avšak tak se nestalo. Nadto rozhodnutí o přeplatku mělo být ze dne 16. 10.1998, nikoli ze dne 26. 10. 1998.

Dle žalobce se odvolací orgán námitkami ohledně vrácení tohoto přeplatku řádně nezabýval a přeplatek mu dosud nebyl vrácen. Žalovaný sice na str. 10 napadených rozhodnutí uvedl, že přeplatek v této výši mu byl poukázán dne 23.10.1998 na jeho účet v Komerční bance č. 594931/0100, žalobce však v souvislosti s uvedeným namítá, že rozhodnutí o přeplatku bylo vydáno dne 26.10.1998 a není v něm uvedeno, že přeplatek je poukázán, nýbrž je v něm uvedeno pouze povolení k výplatě bezhotovostním převodem; žalobci však není jasné, kam byla tato částka převedena. Z uvedeného účtu žalobce si tuto částku vybrat nemohl, neboť správce daně mu zakázal, aby nakládal s peněžními prostředky na účtu, k čemuž přikládá exekuční příkaz ze dne 29.9.1997 č.j. 59897/97/069940/2537 prokazující, že nikdy k uvolnění peněžních prostředků nedošlo. I když tuto skutečnost žalobce namítal, nebylo mu vyhověno, o čemž svědčí rozhodnutí o námitce ze dne 9. 4. 2008, č.j. 46155/08069940/2309.

V replice žalobce upřesnil tuto námitku tak, že nepodává žalobu na vrácení přeplatku v částce 1255,28 Kč, nýbrž že námitkou směřuje proti odpočtu této částky z jeho plateb, aniž by přeplatek obdržel.

Ve druhém žalobním bodu vytýká žalobce správci daně, že *vypočítává penále a úroky z prodlení z nesprávně stanovených částek* a především nesouhlasí s tím, že každou další platbou splátek daně jsou hrazeny nejstarší nedoplatky na této dani.

Dle žalobce správce daně *ve výzvě ze dne 16.8.2004* postupoval tak, že sečetl daňové povinnosti a od nich odečetl platby a prominuté penále, čímž vznikl nedoplatek ve výši 3727,- Kč. Ve výzvě uvedené položky pak nenavazují na napadená rozhodnutí. Nadto tvrdí, že od částky 3727,- Kč měla být odečtena částka 1255,- Kč (protože ji nedostal, jak již uvedl výše).

Ve třetím žalobním bodu žalobce namítá, že *finanční ředitelství se neřídilo názorem vysloveným v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28.1.2011 sp.zn. 11 Af 53/2010-185 a v rozsudku Nejvyššímu správního soudu ze dne 19.8.2010, č.j. 7Afs 12/2010-172.*

Závěrem žalobce uvedl, že vymáháním daňových nedoplateků byla vážně ohrožena jeho výživa, byl o hladu a vymáhání vedlo k hospodářskému zániku jeho osoby jako daňového poplatníka.

Tytéž námitky uplatnil žalobce i v podání ze dne 15.10.2011, kterým rozšířil žalobu o zrušení rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 4.10.2011, č.j. 4263/11-1500-200789 a ze dne 4.10.2011, č.j. 4261/11-1500-200789, jimiž byla zamítnuta jeho odvolání proti platebním výměrům, kterými byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení ve výši 457 Kč za pozdní úhradu daně z nemovitosti na rok 2009 a ve výši 448,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitosti na rok 2010.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k věci uvedl, že v rozsudku č.j. 11 Af 53/2010-185 vyslovil Městský soud v Praze právní názor, že žalovaný se má vypořádat s otázkou prodlení žalobce s úhradou daně z nemovitosti a současně s námitkou žalobce, že v mezidobí bylo vydáno rozhodnutí o přeplatku na dani z nemovitostí ze dne 26.10.1998 a že žalobci uvedený přeplatek nebyl dosud vrácen.

Žalovaný uvedl, že spornou otázkou v dané věci je výklad § 59 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném do 31.12.2010 (dále jen „daňový řád“), který upravuje způsob placení daní.

Žalobce v souladu s § 59 odst. 1 daňového řádu určil, aby jeho platby směřovaly na úhradu daně z nemovitostí. Správce daně přijal dle § 59 odst. 2 uvedeného zákona platby na daně z nemovitostí, na kterou byly určeny a při úhradě daně postupoval dle § 59 odst. 6 daňového řádu, ve znění účinném do 31.12.2002, poté podle odst. 5 citovaného ustanovení. Předmětné ustanovení určuje pořadí úhrady daňových povinností.

Nejvyšší správní soud judikoval, že správce daně je při úhradě daně „*nucen postupovat dle ust. § 59 odst. 6 daňového řádu, ve znění do 31.12.2002, které zakotvuje zásadu priority uhrazení, tedy určení závazného pořadí při uhrazování daňových povinností. Vzhledem k okolnosti, že se jedná o zákonem stanovený postup, daňový subjekt může rozhodovat pouze o tom, na kterou daň se má jeho platba použít, nikoliv však to, bude-li z ní hrazena daň, nejstarší nedoplatek na dani aj.*“.

Došlá platba je vypořádávána v první řadě v rámci toho druhu daně, na jehož úhradu byla určena, přitom vůle projevená daňovým dlužníkem v souvislosti s platbou je pro správce daně závazná jen co se týče určení daně. Přesné pořadí daňových povinností (v rámci již určeného druhu daně), ve kterém se došlá úhrada použije, je totiž, bez ohledu na případné jiné dispozice daňového dlužníka, stanovená v § 59 odst. 6 (později odst. 5)

daňového řádu (jde o tzv. prioritu uhrazení). Žalobce však tvrdí, že pro správce daně je závazné určení daňové povinnosti, na níž směřuje konkrétní platba, provedená daňovým subjektem v celém rozsahu.

V daném případě uvedl žalovaný v napadených rozhodnutích v souladu s právním názorem Městského soudu v Praze přehled provedených plateb žalobce od roku 1995 a předpisy daně z nemovitostí, případně penále či úroky z prodlení, které byly těmito platbami uhrazeny. Z uvedeného přehledu vyplývá, že žalobce daňové povinnosti již od samotného počátku nehradil vždy v zákonných termínech.

Ke vzniku dluhu žalovaný dále uvedl, že z daňového spisu vyplývá, že žalobce podal dne 31.1.1995 přiznání k dani z nemovitostí na rok 1995; vzhledem k tomu, že vyměřená daň se odchylovala od daně v daňovém přiznání, byl žalobci sdělen výsledek vyměření platebním výměrem ze dne 18.9.1995 ve výši 6617,- Kč se splatností ve čtyřech splátkách, a to:

- nejpozději do 31.5.1995 ve výši 1654,- Kč,
- nejpozději do 30.6.1995 ve výši 1654,- Kč,
- nejpozději do 2.10.1995 ve výši 1654,- Kč,
- nejpozději do 30.11.1995 ve výši 1655,- Kč;

platební výměr byl žalobci doručen dne 22.9.1995 a žalobce se proti němu neodvolal.

Rozhodnutím o přeplatku správce daně ze dne 26.10.1998, č.j. 77926/98/069910/1416 bylo sděleno žalobci, že přeplatek na dani z nemovitosti vykázaný ke dni 2.10.1998 v částce 7268,28 Kč byl z úřední povinnosti částečně použit na úhradu:

- třetí splátky daně z nemovitostí splatné nejpozději do 30.9.1998 v částce 1 654,- Kč,
- čtvrté splátky daně z nemovitostí splatné nejpozději do 30.11.1998 v částce 1 655,- Kč,
- daňového penále na daň z nemovitostí za rok 1995, které bylo žalobci sděleno platebním výměrem ze dne 16.10.1998 č.j. 74519/98/0699960/1817 v částce 2 701,- Kč.

Vratitelný přeplatek v částce 1 255,28 Kč byl z úřední povinnosti žalobci vrácen na účet žalobce č. 5949311/0100 vedený u Komerční banky, a.s. Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 13.11.1998 jeho zástupci Mgr. Pavlu Krpejšovi dne 11.11.1998; nebyla proti němu podána reklamace.

V souladu s § 62 odst. 4 daňového řádu, který stanoví, že vratky daně se mohou uskutečnit jen na základě vydaných platebních poukazů, které jsou evidovány v záznamu vydaných platebních poukazů, byl citovaný přeplatek platebním poukazem č. 980013559 vrácen na účet žalobce č. 5949311/0100 vedený u Komerční banky, a.s. k datu splatnosti 30.10.1998. Dle sdělení Komerční banky, a.s. ze dne 11.6.2008 byl účet žalobce ukončen u této banky ke dni 3.8.1999, z čehož vyplývá, že ke dni splatnosti vrácení přeplatku daně z nemovitostí ve výši 1 255,28 Kč, tj. ke dni 30.10.1998 nebyl uvedený účet žalobce zrušen. Komerční banka, a.s. ve sdělení ze dne 19.5.2011 uvedla, že nelze již vzhledem k desetileté skartační lhůtě dokladů v bankovním sektoru, zjistit, kdy byla částka 1 255,28 Kč připsána na účet žalobce z důvodu zrušení účtu v roce 1999. Žalobce neprokázal ani neosvědčil své tvrzení, že přeplatek ve výši 1 255,28 Kč mu nebyl dosud vrácen správcem daně, což mohl prokázat předložením výpisů z jmenované banky, které by prokázaly, zda předmětná částka byla či nebyla připsána na jeho účet.

Rozhodnutím ze dne 9.4.2008 nebylo vyhověno námitce žalobce směřující proti postupu správce daně při placení a evidence daně s nemovitostí, námitku žalobce ohledně přeplatku, který mu měl být vrácen, považoval správce daně za neopodstatněnou.

K poukazu žalobce na exekuční příkaz ze dne 29.9.1997 žalovaný uvedl, že předmětem exekučního příkazu byla nedobrovolná úhrada daně darovací a daně z nemovitostí.

K tvrzení žalobce, že částku z přeplatku ve výši 1 225,- Kč mohl správce daně použít k částečné úhradě předpisu penále za rok 1996 ve výši 2 710 Kč ze dne 16. 10.1998, přičemž rozhodnutí o přeplatku bylo vydáno až dne 26. 10.1998, uvedl žalovaný, že platební výměr na daňové penále na daň z nemovitosti za rok 1996 v celkové výši 2 710,- Kč byl vydán dne 25.10.2000 a žalobci doručen 3.11.2000. Vzhledem k tomu, že penále nebylo již uhrazeno, bylo splatné v náhradní lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, tj. 20.11.2000, z čehož vyplývá, že správce daně nemohl použít částku 1 255,28 Kč (nesprávně uvedenou ve výši 1 225 Kč) na úhradu uvedeného penále.

K úhradě platebního výměru na daňové penále za rok 1996 v celkové výši 2 710,- Kč, uvedl žalovaný, že rozhodnutím správce daně ze dne 15.12.2010 byla žalobci na základě jeho žádosti prominuta částka 210,- Kč, zbylá částka citovaného penále byla uhrazena dle sestavy „Přehled párování předpisů a plateb“ zpracované ke dni 27.5.2011 následujícími platbami:

- částečně ve výši 53,- Kč platbou 1654,- Kč ze dne 30.8.2002,
- částečně ve výši 1 655,- Kč platbou 1655,- Kč ze dne 12.11.2003,
- částečně ve výši 792,- Kč platbou 3309,- Kč ze dne 8.10.2007.

Správce daně postupoval při úhradě citovaného penále v souladu s § 59 odst. 6 (později odst. 5) daňového řádu, který určoval pořadí, v jakém se použije úhrada daně na úhradu daňových povinností.

Poté se žalovaný vyjádřil i k promlčení penále za rok 1996, a sice, že u předmětného nedoplatku na dani z nemovitosti byla šestiletá promlčecí lhůta v souladu s § 70 daňového řádu přerušena výzvou k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě ze dne 12.2.2001; toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.3.2001.

K námitce, že správce daně nesprávně nakládá při úhradě jeho daňových povinností s platbami, a to s poukazem na výzvu ze dne 16.8.2004, kterou byl vyzván k zaplacení nedoplatku na dani z nemovitosti v částce 3727,- Kč s tím, že údaje ve výzvě nesouhlasí s údaji uvedenými v napadených rozhodnutích, uvedl žalovaný, že předmětný přehled předpisů a plateb žalobci má pouze informativní charakter.

Z výkazů nedoplatků ze dne 11.8.2004 č.j. 74648/04/069960/1817 vyplývá, že ke dni 11.8.2004 byl na osobním daňovém účtu žalobce evidován nedoplatek na dani z nemovitosti ve výši 3 727,- Kč z titulu neuhrazených splátek a penále. Do dne 16.8.2004, kdy byla vydána výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě č.j. 75601/04/069940/2309, žalobce nedoplatek na dani z nemovitosti neuhradil. Citovanou výzvu žalobce převzal dne 24.8.2004 a proti této výzvě se neodvolal, právní moci nabyla dne 9.9.2004.

Předmětná výzva je pouhým úkonem správce daně k vymáhání již stanovené a splatné daňové povinnosti; není rozhodnutím o subjektivních právech chráněných právem veřejným, jež by podléhalo přezkumu ve správním soudnictví.

Na výzvě k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě byly vyčísleny uvedené nedoplatky:

- položka 001 – zbylá částka neuhrazeného předpisu první splátky daně z nemovitostí na rok 2004 ve výši 1 293,- Kč, splatná nejpozději do 31.5.2004,
- položka 002 – neuhrazená částka předpisu druhé splátky daně z nemovitostí na rok 2004 ve výši 1 654,- Kč, splatná nejpozději do 30.6.2004,
- položka 003 – předpis penále v částce 156,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 1999, které bylo žalobci sděleno platebním výměrem č.j. 78825/00/069960/1817 ze dne 24.10.2000,
- položka 004 – předpis penále v částce 312,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2000, které bylo žalobci sděleno platebním výměrem č.j. 98134/01/069960/1817 ze dne 16.11.2001,
- položka 005 – předpis penále v částce 312,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2001, které bylo žalobci sděleno platebním výměrem ze dne 31.7.2002, č.j. 69797/02/069960/1817.

Přehled o provedených platbách od roku 1995 a jejich použití na úhradu daňových povinností zahrnutý v napadených rozhodnutích ze dne 18.7.2011 byl zpracován dle sestavy nazvané „Párování předpisů a plateb“ vytvořené ke dne 27.5.2011. Tato sestava již zohledňuje prominutá penále za prodlení úhrady daně z předchozích období. V roce 2004 byly na osobním daňovém účtu žalobce evidovány všechny předpisy daňových povinností včetně příslušenství, které bylo v některých případech na žádost žalobce správcem daně částečně nebo zcela prominuto. Na základě výše uvedených skutečností nemohou být vyčíslené nedoplatky na výzvě ze dne 16.8.2004 v souladu s údaji uvedenými v napadených rozhodnutích ze dne 18.7.2011, které byly zpracovány dle výše uvedené sestavy.

Z výše uvedených důvodů je na výzvě č.j. 75601/04/069940/2309 uvedena pod položkou 001 částka 1293,- Kč a pod položkami 003, 004 a 005 neuhrazené daňové penále za prodlení úhrady daně, které bylo správcem daně plně prominuto, a to rozhodnutím ze dne 18.1.2007 č.j. 4055/07/069960/1817 v celkové částce 780,- Kč; rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 13.2.2007.

Z uvedených důvodů považuje žalovaný tuto námitku za nedůvodnou.

K závěrečnému tvrzení, že vymáháním daňových nedoplatků, zejména exekucí ze dne 29.9.1997 byla vážně ohrožena výživa žalobce, uvedl žalovaný, že postupem správce daně tj. Finančního úřadu v Rakovníku při stanovení daňové povinnosti u daně darovací a při vymáhání daňového nedoplatku se zabývalo Finanční ředitelství v Praze a následně i Ministerstvo financí na základě stížností podaných žalobcem. Oba orgány dospěly k závěru, že daň darovací byla žalobci stanovena platebním výměrem ze dne 10.6.1994 oprávněně a vymáhání daňového nedoplatku nebylo v rozporu s právními předpisy.

V replice ze dne 9. 2. 2012 žalobce setrval na podané žalobě a poukázal na skutečnost, že

l) nikdy netvrdil, že částka 1255,28 Kč nebyla připsána na nějaký účet, ale to, že tyto peníze nedostal a ani nemohl dostat. Již dříve doložil kopii exekučního příkazu ze dne 29. 9. 1997, v němž je na zadní straně vydán zákaz dlužníkovi nakládat s peněžními prostředky na

účtu. Prokazování výpisy je irelevantní, neboť žalobce nemohl disponovat se svými prostředky na účtech. Rozhodnutí o přeplatku v částce 1255,28 Kč bylo zasláno dne 11.11.1998 zástupci žalobce Mgr. Krpejšovi, který reklamaci nepodal, protože předpokládal, že bude vyhověno žádosti žalobce o prominutí daňového nedoplatku a účet bude uvolněn, avšak žádosti žalobce nebylo vyhověno. Nelogickou se mu jeví skutečnost, že dle přehledu plateb je spojeno vrácení přeplatku s datem 30. 10. 1998, a přitom dne 19. 10. 1998 rozhodl správce daně o neprominutí daňového nedoplatku ve výši 76759,- Kč

Žalobce zdůraznil, že nepodává žalobu na vrácení přeplatku v částce 1255,28 Kč, nýbrž, že *námitkou směřuje proti odpočtu této částky z jeho plateb, aniž by přeplatek obdržel,*

2) ohledně vyměření daňového penále za r. 1996, že žalobce stále nesouhlasí s tím, že částka 1255,28 Kč nemohla být použita na úhradu této pohledávky, a žalobci nejsou jasné důvody, proč došlo k vyměření až dne 25. 10. 2000,

3) ohledně rozhodnutí ze dne 9.4.2008, č.j. 46155/08/069940/2309 žalobce zdůraznil, že v závěru obsahuje text, že na uvedených daních nevznikl žádný přeplatek,

4) k výzvě k zaplacení nedoplatku ze dne 16.8.2004, že podával poštou dne 25. 8. 2004 žádost o prominutí nedoplatku,

5) že nesouhlasí s tím, že vyměření a vymáhání daně darovací a vymáhání daňového nedoplatku nebylo v rozporu s právními předpisy, protože správce daně mohl prominout daňový nedoplatek dle tehdy platného daňového řádu, byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa daňového dlužníka, nebo by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku daňového dlužníka, což je případ žalobce.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalobci doručena dne 7.9.2011) ani žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 19.9.2011).

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Předně je třeba uvést, že v dané věci již bylo rozhodováno Městským soudem v Praze, který žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutím žalovaného týkajícím se odvolání proti platebnímu výměru vydanému správcem daně dne 6.3.2008, č.j. 25762/08/069960/3436 o předepsání penále ve výši 720,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2005 a odvolání proti platebnímu výměru vydanému správcem daně dne 26.11.2008, č.j. 101646/08/069960/3436 o předepsání úroku z prodlení ve výši 240,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2007, rozsudkem ze dne 31.8.2009, č.j. 11 Ca 7/2009-78 zamítl. Následně byl uvedený rozsudek městského soudu ke kasační stížnosti

žalobce rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19.8.2010, č.j. 7 Afs 12/2010-172 zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení; závěrem rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že ani městský soud ani žalovaný se dostatečně nevypořádali s otázkou, zda žalobce byl v prodlení s úhradou daně z nemovitosti, jakým způsobem byly prováděny úhrady jednotlivých splátek daně z nemovitosti platbami žalobce a rovněž s námitkou spočívající v tvrzení, že žalobci nebyl dosud vrácen přeplatek vyplývající z rozhodnutí o přeplatku na dani z nemovitostí ze dne 26.10.1998. Rozsudkem ze dne 28.1.2011, č.j. 11 Af 53/2010-185 Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2008, č.j.: 6576/08-1400-200796 a ze dne 17.4.2009, č.j. 2123/0-1400-200796 a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze v tomto řízení proto v rámci uplatněných žalobních bodů nutně musel posoudit, při respektování zásady legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí, zda v následně probíhajícím řízení byl respektován v úplnosti závěr (právní názor) vyjádřený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28.1.2011, č.j. 11 Af 53 117/2008-167, jímž soud správní orgány v dalším postupu zavázal.

Z odůvodnění tohoto rozsudku mj. vyplývá, že soud uložil žalovanému,

- aby se znovu zabýval podaným odvoláním proti rozhodnutím správce daně za uvedená zdaňovací období,
- aby objasnil svůj závěr, že žalobce byl v prodlení s úhradou daně z nemovitostí,
- aby se vypořádal s argumentací žalobce o tom, že bylo vydáno rozhodnutí o přeplatku na dani z nemovitostí ze dne 26.10.1998, a že žalobci uvedený přeplatek dosud nebyl vrácen

Z napadených rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 18. 7. 2011 vyplývá, že těmito rozhodnutími byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí správce daně ze dne 6.3.2008, č.j. 25762/08/069960/3436 o předepsání penále ve výši 720,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2005 a ze dne 26.11.2008, č.j. 101646/08/069960/3436 o předepsání úroku z prodlení ve výši 240,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí na rok 2007.

V odůvodnění finanční ředitelství nejprve konstatovalo, že Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28.1.2011, č.j. 11 Af 53/2010-185 zrušil rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 24.11.2008, resp. ze dne 17. 4. 2009, kterými byla zamítnuta odvolání žalobce proti platebním výměřům na penále za zdaňovací období roku 2005 v celkové výši 720,- Kč a na úrok z prodlení za zdaňovací období roku 2007 v celkové výši 240,- Kč a nařídilo ve věci další jednání. Dále odvolací orgán uvedl, že daňový subjekt uhradil daň z nemovitosti na rok 2005, resp. 2007 opožděně, a proto správce daně předepsal dle § 63 daňového řádu platebním výměrem penále, resp. úrok z prodlení. Proti těmto rozhodnutím podal daňový subjekt odvolání, v nichž nesouhlasí s výpočtem v nich uvedeným z důvodu uskutečněných plateb. Odvolací orgán dále uvedl, že splatnost daně z nemovitostí je stanovena v § 15 zákona o dani z nemovitostí. Daňový dlužník je v prodlení, nezaplatí-li splatnou částku daně nejpozději v den její splatnosti (§ 63 odst. 1 daňového řádu, ve znění platném do 31.12.2006, s ohledem na přechodné ustanovení zákona č. 230/2006 Sb., čl. VI. bod 3). Penále se počítá za každý den prodlení počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně, a to ode dne původního dne

splatnosti. Předpis penále sdělí správce daně daňovému dlužníkovi platebním výměrem. Dále odvolací orgán poukázal na § 59 odst. 5 písm. a) až g) daňového řádu, dle kterého správce daně použije úhradu daně na úhradu daňových povinností v pořadí určeném v tomto ustanovení zákona, a sice, a) náklady řízení, b) pokuty, c) zvýšení daně, d) nejstarší nedoplatky na dani, e) běžné platby daní, f) úrok, g) penále.

Následně odvolací orgán konstatoval, že v daném případě z daňového spisu vyplývá, že daňový subjekt podal dne 31.5.1995 přiznání k dani z nemovitosti na rok 1995. Protože daňovým subjektem vypočtená daň z nemovitosti se odlišovala od daně stanovené finančním úřadem, byla daň z nemovitostí na rok 1995 vyměřena platebním výměrem ze dne 18.9.1995 v celkové výši 6 617,- Kč se splatností ve čtyřech splátkách, a to: ve výši 1 654,- Kč ke dni 31.5.1995, ke dni 30.6.1995, ke dni 2.10.1995 a ke dni 30.11.1995 ve výši 1 655,- Kč; proti tomuto rozhodnutí se daňový subjekt neodvolal a rozhodnutí nabylo právní moci. Při vyměření daně z nemovitostí na další roky postupoval správce daně v souladu s § 13a odst. 1 zákona o dani z nemovitosti a vyměřil daň ve výši poslední známé daňové povinnosti, tj. ve výši 6 617,- Kč, neboť nedošlo ke změně skutečností rozhodných pro vyměření daně.

Poté (na straně 2 až 8) uvedl odvolací orgán přehled jednotlivých plateb daňovým subjektem včetně uvedení částek, které znamenaly splátky daně z nemovitostí. Z uvedeného přehledu předepsané daně z nemovitostí a plateb daně z nemovitostí, včetně dat splatnosti a dat provedených plateb od zdaňovacího období roku 1995 vyplývá, že daňové povinnosti daňového subjektu nebyly již od počátku hrazeny v zákonných termínech. Správce daně postupoval v souladu s § 59 odst. 5 daňového řádu a přijaté platby daně z nemovitostí byly použity na úhradu vždy nejstaršího nedoplatku na dani z nemovitosti, případně na úhradu penále, jednalo-li se o platbu před datem splatnosti běžné platby daně z nemovitostí.

K plnému vyrovnání daňového nedoplatku došlo v roce 1998, kdyby byly z přeplatku dne 27.10.1998 uhrazeny daňové nedoplatky na dani z nemovitostí – třetí splátka daně z nemovitostí roku 1998 ve výši 1 654,- Kč splatná dne 30.9.1998, čtvrtá splátka daně z nemovitostí roku 1998 ve výši 1 655,- Kč splatná dne 30.11.1998 a penále za rok 1995.

V následujících obdobích byly v plné výši a v termínu uhrazeny pouze:

- 1) první splátka daně z nemovitostí roku 1999 se splatností 31.5.1999 ve výši 1 654,- Kč (úhrada ze dne 31.5.1999),
- 2) čtvrtá splátka daně z nemovitostí roku 1999 se splatností 30.11.1999 ve výši 1 655,- Kč (úhrada ze dne 30.11.1999),
- 3) první splátka daně z nemovitostí roku 2000 se splatností 31.5.2000 ve výši 1 654,- Kč (úhrada ze dne 29.5.2000).

Následně odvolací orgán konstatoval, že všechny následující předepsané splátky daně z nemovitostí od roku 2000 byly hrazeny opožděně a na str. 8 – 10 rozhodnutí uvedl přehled platebních výměrů vydaných v souvislosti s prodlením úhrady jednotlivých splátek daně z nemovitostí.

Poté se v *rozhodnutí č.j. 3219/11-1400-200796* odvolací orgán věnoval platbám týkajícím se dani z nemovitostí za zdaňovací období roku 2005 s poukazem, že daň nebyla uhrazena v zákonných termínech, když:

- platbou ze dne 31.5.2005 ve výši 1654,- Kč nebyla uhrazena první splátka roku 2005, ale byla částečně uhrazena čtvrtá splátka daně z nemovitostí roku 2004 ve výši 1654,- Kč se splatností 30.11.2004,
- platbou ze dne 23.8.2005 ve výši 1 654,- Kč byl uhrazen nedoplatek čtvrté splátky daně z nemovitostí roku 2004 ve výši 1,- Kč, *částečně první splátka* daně z nemovitostí roku 2005 ve výši 1 653,- Kč,
- platbou ze dne 21.10.2005 ve výši 1 655,- Kč byl uhrazen *nedoplatek první splátky* daně z nemovitostí splatné dne 31.5.2005 ve výši 1,- Kč a *celá druhá splátka* daně z nemovitostí roku 2005 ve výši 1 654,- Kč splatná dne 30.6.2005,
- platbou ze dne 25.11.2005 ve výši 1 654,- Kč byla *plně uhrazena třetí splátka* daně z nemovitostí roku 2005 ve výši 1 654,- Kč se splatností ke dni 30.9.2005
- až platbou ze dne 31.5.2006 a platbou ze dne 15.7.2006 byla *uhrazena čtvrtá splátka* daně z nemovitostí roku 2005 ve výši 1 655,- Kč,

S ohledem na uvedené správce daně předepsal platebním výměrem ze dne 6.3.2008 v souladu s § 63 daňového řádu penále za zdaňovací období roku 2005, tj. za každý den prodlení ode dne splatnosti jednotlivých splátek daně z nemovitostí a až do dne platby včetně.

V *rozhodnutí č.j. 3218/11-1400-200796* odvolací orgán k platbám týkajícím se dani z nemovitostí za zdaňovací období roku 2007 uvedl s poukazem, že daň nebyla uhrazena v zákonných termínech, když:

- *platbou ze dne 31.5.2007 ve výši 3308,- Kč* nebyla uhrazena první splátka roku 2007, ale byla plně uhrazena čtvrtá splátka daně z nemovitostí roku 2006 ve výši 1655,- Kč se splatností 30.11.2006 a částečně uhrazena první splátka daně z nemovitostí roku 2007 se splatností 31. 5. 2007,
- *platbou ze dne 8.10.2007* byl uhrazen nedoplatek čtvrté splátky daně z nemovitostí roku 2004 ve výši 1,- Kč, *částečně první splátka* daně z nemovitostí roku 2005 ve výši 1 653,- Kč,
- *platbou ze dne 21.10.2005* byl uhrazen *nedoplatek první splátky* daně z nemovitostí roku 2007 ve výši 1 655- Kč a penále za zdaňovací období r. 1996, r. 1997 a r. 2003, neboť běžná platba daně nebyla ještě splatná,
- *druhá splátka daně z nemovitostí ve výši 3309,- Kč* se splatností 30.11.2007 byla plně uhrazena *až platbami ze dne 30.5.2008 a ze dne 12.9.2008.*

S ohledem na uvedené správce daně předepsal platebním výměrem ze dne 26.11.2008 v souladu s § 63 daňového řádu úrok z prodlení za zdaňovací období roku 2007, tj. za každý den prodlení ode dne splatnosti jednotlivých splátek daně z nemovitostí.

Dále odvolací orgán konstatoval, že *ve věci žádosti o prominutí příslušenství daně ze dne 4.4.2008* vydal ve vlastní pravomoci správce daně rozhodnutí ze dne 22.5.2008, kterým žádost zamítl.

Odvolací orgán se zabýval i přeplatkem evidovaným správcem daně ke dni 2.10.1998, k němuž uvedl, že se jednalo o přeplatek vzniklý z vymáhacího řízení v roce 1998 (exekuce na bankovní účet provedená dne 25.9.1998). Správce daně v souladu s § 64 daňového řádu

přeplatek rozhodnutím ze dne 26.10.1998 použil na úhradu daňových nedoplatků z celkové daňové povinnosti roku 1998 a úhradu penále za rok 1995. Po vyrovnání daňových nedoplatků vznikl vratitelný přeplatek ve výši 1 255,28 Kč, který byl dne 23.10.1998 poukázán na bankovní účet č. 5949311/0100 vedený u Komerční banky, a.s., pobočka Plzeň – město, daňového subjektu. Rozhodnutí o přeplatku převzal daňový subjekt do vlastních rukou dne 11.11.1998, stejnopis rozhodnutí byl doručen 11.11.1998 právnímu zástupci Mgr. Pavlu Krpejšovi; proti rozhodnutí o přeplatku nebyl podán opravný prostředek.

V době převodu byl daňový subjekt majitelem tohoto existujícího účtu, který byl dle sdělení Komerční banky zrušen ke dne 3.8.1999. Vzhledem k desetileté skartační lhůtě dokladů v bankovním sektoru již nelze zjistit přesné datum připsání částky 1 255,28 Kč na uvedený bankovní účet, avšak v daňovém řízení se za den vrácení přeplatku považuje den, kdy došlo k odepsání z účtu správce daně (§ 64 odst. 4 daňového řádu). Tímto dnem je den 30.10.1998, kdy proběhl převod a platba nebyla vrácena zpět na účet správce daně.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že výše popsány napadenými rozhodnutími ze dne 18. 7. 2011 odvolací orgán dostal své povinnosti řádně odůvodnit vydaná rozhodnutí, včetně povinnosti respektovat v nich právní názor vyjádřený soudem ve zrušujícím rozsudku. Odvolací orgán se v nich nejen znovu zabýval podanými odvoláními proti rozhodnutím správce daně za uvedená zdaňovací období, ale i zcela podrobně a pečlivě objasnil svůj závěr, že žalobce byl v prodlení s úhradou daně z nemovitostí a to zcela konkrétními, na sebe navazujícími údaji. Odvolací orgán chronologicky seřadil jednotlivé, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti, a to již od první platby ve výši 1000,- Kč dne 1. 6. 1995. Na str. 2 – 8 rozhodnutí, na něž soud pro stručnost odkazuje, uvedl odvolací orgán data a výši jednotlivých plateb a současně označil i předpis splátek, či penále, potažmo úrok z prodlení, který byl (i v jaké výši) uvedenou platbou uhrazen. Uvedený přehled poskytl zcela vyčerpávající údaje o jednotlivých platbách provedených žalobcem i o postupné úhradě jednotlivých splátek.

Odvolací orgán se neopomenul vypořádat na str. 10 a 11 rozhodnutí ani s argumentací žalobce o tom, že bylo vydáno rozhodnutí o přeplatku na dani z nemovitostí ze dne 26.10.1998 a že žalobci uvedený přeplatek dosud nebyl vrácen. Vzhledem k tomu, že žalobce zopakoval v žalobě námitku vztahující se k vzniklému přeplatku, soud v tomto směru poukazuje na následující stranu tohoto rozsudku, kde vyjadřuje názor soudu na uvedenou otázku.

S ohledem na výše uvedené vyslovil soud první dílčí závěr, který představuje současně hodnocení námitek obsažených ve třetím žalobním bodu (*že finanční ředitelství se neřídilo názorem vysloveným v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28.1.2011 sp.zn. 11 Af 53/2010-185 a v rozsudku Nejvyššímu správního soudu ze dne 19.8.2010, č.j. 7Af 12/2010-172*), a sice, že odvolací orgán v napadených rozhodnutích ze dne 18. 7. 2011 respektoval právní názor vyjádřený ve výše označených soudních rozhodnutích.

Následně se soud zabýval námitkami obsaženými v prvním žalobním bodu, v němž žalobce formuloval námitku vztahující k rozhodnutí o vrácení přeplatku na dani z nemovitostí ve výši 1255,28 Kč.

K těmto námitkám soud ze správního spisu ověřil, že rozhodnutím o přeplatku ze dne 26.10.1998 č.j. 77926/98/069910/1416 bylo sděleno žalobci, že přeplatek na dani z nemovitosti vykázaný ke dni 2.10.1998 v částce 7268,28 Kč byl z úřední povinnosti částečně použit na úhradu:

- 1) nedoplatku daně z nemovitostí, který je vykázan u správce daně ke dni 30.9.1998 v částce 1 654,- Kč,
- 2) splátky daně z nemovitostí splatné nejpozději do 30.11.1998 v částce 1 655,- Kč,
- 3) penále k dani z nemovitostí za rok 1995 vyměřeného platebním výměrem ze dne 16.10.1998 č.j. 74519/98/0699960/1817 v částce 2 701,- Kč.

Přeplatek v částce 1 255,28 Kč se vrací z úřední povinnosti. Tato částka přeplatku je současně povolena k výplatě bezhotovostním převodem na účet č. 5949311/0100. Dnem vrácení přeplatku je den odpisu částky přeplatku z účtu správce daně (§ 64 odst. 4 daňového řádu). Rozhodnutí obsahuje poučení správce daně, že proti tomuto rozhodnutí lze podat reklamaci (§ 53 správního řádu).

Dle doručenek založených ve správním spise bylo rozhodnutí doručeno dne 11.11.1998 Mgr. Pavlu Krpejšovi, zástupci žalobce a dne 13.11.1998 bylo doručeno žalobci.

Ze správního spisu vyplývá, že proti rozhodnutí o přeplatku reklamace podána nebyla.

Z podání Komerční banky, a.s. doručeného správci daně dne 23. 5. 2011 vyplývá, že jmenovaná banka sdělila správci daně, že vzhledem k desetileté skartační lhůtě nelze sdělit, kdy byla **částka 1 255,28 Kč připsána** na účet č. 5949311/0100, protože účet byl zrušen v roce 1999.

Z výše popsaných listin vyplývá, že rozhodnutím o přeplatku ze dne 26.10.1998 č.j. 77926/98/069910/1416 byla žalobci správcem daně sdělena

- 1) *výše vzniklého přeplatku* na dani z nemovitosti vykázaného ke dni 2.10.1998 (v částce 7268,28 Kč),
- 2) *jakým způsobem správce daně použije uvedený přeplatek z úřední povinnosti* (na úhradu nedoplatku daně z nemovitostí, který je vykázan u správce daně ke dni 30.9.1998 v částce 1 654,- Kč, dále na úhradu splátky daně z nemovitostí splatné nejpozději do 30.11.1998 v částce 1 655,- Kč a rovněž na úhradu penále k dani z nemovitostí za rok 1995 vyměřeného platebním výměrem ze dne 16.10.1998 č.j. 74519/98/0699960/1817 v částce 2 701,- Kč),
- 3) *vrácení a povolení k výplatě bezhotovostním převodem na účet č. 5949311/0100 přeplatku ve výši 1 255,28 Kč s poučením, že dnem vrácení přeplatku je den odpisu částky přeplatku z účtu správce daně.*

Lze konstatovat, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 12.1998 a správce daně na základě tohoto pravomocného rozhodnutí dále postupoval tak, jak je v něm uvedeno, neboť žalobce žádné námitky, ve formě podané reklamace, proti němu neuplatnil. Tomuto postupu nelze dle soudu ničeho vytknout. Nelze se tedy nyní úspěšně dovolávat odlišného způsobu použití přeplatku správcem daně z úřední povinnosti, jak činí v žalobě žalobce, který se domáhá jiného použití uvedeného přeplatku (konkrétně k částečné úhradě předpisu penále za r. 1996).

Ohledně výtky, že rozhodnutí o přeplatku mělo být ze dne 16. 10.1998, nikoli ze dne 26. 10. 1998, soud uvádí, že z rozhodnutí o přeplatku č.j. 77926/98/069910/1416, který je součástí správního spisu ověřil, že bylo vydáno dne 26.10.1998.

Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že *odvolací orgán se řádně nezabýval jeho námitkami ohledně vrácení přeplatku řádně ve výši 1225,28 Kč*. Toto tvrzení žalobce vyvrací text napadených rozhodnutí na straně 10 a 11 straně rozhodnutí. Skutečnost, že v něm není uvedeno, že přeplatek je poukázán, nýbrž je v něm uvedeno pouze povolení k výplatě bezhotovostním převodem, znamená ve svém důsledku totéž, neboť uvedené povolení je podkladem k provedení k výplaty bezhotovostním převodem na uvedený účet.

K námitce, že z uvedeného účtu si žalobce tuto částku vybrat nemohl, neboť správce daně mu zakázal, aby nakládal s peněžními prostředky na účtu, o čemuž svědčí exekuční příkaz ze dne 29.9.1997 č.j. 59897/97/069940/2537 prokazující, že nikdy k uvolnění peněžních prostředků nedošlo, soud uvádí, že v daňovém řízení se za den vrácení přeplatku ve smyslu ust. § 64 odst. 4 daňového řádu považuje den, kdy došlo k odepsání z účtu správce daně. Tímto dnem je den 30.10.1998, kdy proběhl převod a platba nebyla vrácena zpět na účet správce daně (viz výpis s informačního systému ADIS – platební poukaz č. 980013559 vztahující se k vrácení přeplatku založený ve správním spisu na čl. 13). Nadto uvedená námitka nemůže být úspěšnou v řízení, které se týká předpisu úroku z prodlení či předpisu penále. Námitku, která se týká exekučního řízení, mohl uplatnit žalobce v rámci probíhajícího exekučního řízení. Totéž lze uvést i k rozhodnutí o námitce ze dne 9. 4. 2008, č.j. 46155/08069940/2309.

K upřesnění námitek v replice, a sice, že žalobce nepodává žalobu na vrácení přeplatku v částce 1255,28 Kč, nýbrž, že námitkou směřuje proti odpočtu této částky z jeho plateb, aniž by přeplatek obdržel, soud uvádí, že v příloze k č.j. 59068/04/069960, kterou žalobce připojil k žalobě, a která je i součástí správního spisu, je uvedena částka 1255,- Kč s datem 30.10.1998 s minusovým znaménkem a textem – vrácení přeplatku. Za uvedením této položky však následuje částka 7265,- Kč s datem 27.10.1998, která představuje celou částku vyplývající z rozhodnutí o přeplatku, tedy zahrnuje nejen částky 1 654,- Kč + 1 655,- Kč + 2 701,- Kč, které byly použity na úhradu splátek daně z nemovitostí a úhradu penále, ale i část přeplatku ve výši 1255,- Kč, která nebyla použita na úhradu splátek daně z nemovitostí a úhradu penále, a proto byla následným zápisem s použitým záporným znaménkem od plateb odečtena. Jinými slovy odpočet částky ve výši 1255,- Kč by se do výčtu plateb na úhradu daňových povinností daňového subjektu vůbec nepromítl, pokud by správce daně do něho zařadil toliko ty částky (1 654,- Kč + 1 655,- Kč + 2 701,- Kč), které byly použity na úhradu splátek daně z nemovitostí a úhradu penále; uvedený souhrn plateb představuje pouze částky, jimiž byly platby, z nichž byly uhrazeny daňové povinnosti žalobce. Lze dodat, že obsah přílohy č.j. 59068/04/069960 je v souladu s rozhodnutím o přeplatku ze dne 26.10.1998 č.j. 77926/98/069910/1416.

S ohledem na uvedené neshledal soud námitky uvedené v prvním žalobním bodu důvodnými.

K námitkám obsaženým ve druhém žalobním bodu, v nichž vytýká žalobce správci daně, že vypočítává penále a úroky z prodlení z nesprávně stanovených částek a konkrétně *ve výzvě ze dne 16.8.2004* postupoval správce daně tak, že sečetl daňové povinnosti a od nich odečetl platby a prominuté penále, čímž vznikl nedoplatek ve výši 3727,- Kč a od

částky 3727,- Kč měla být odečtena částka 1255,- Kč, protože ji nedostal, soud ve správním spise ověřil, že dne 16. 8. 2004 vydal správce daně „výzvu k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě“, v níž uvedl, že při kontrole plnění daňového subjektu v evidenci příjmů bylo zjištěno, že daňový subjekt ke dni 16. 8. 2004 nezaplatil pod položkou 001 – daň z nemovitostí ve výši 1 293,- Kč, splatná nejpozději do 31.5.2004, pod položkou 002 – daň z nemovitostí ve výši 1 654,- Kč, splatná nejpozději do 30.6.2004, pod položkou 003 – penále v částce 156,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí žalobci sděleného platebním výměrem ze dne 24.10.2000, pod položkou 004 – penále v částce 312,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí sděleného platebním výměrem ze dne 16.11.2001 a pod položkou 005 – penále v částce 312,- Kč za pozdní úhradu daně z nemovitostí žalobci sděleného platebním výměrem ze dne 31.7.2002; celkem byl nedoplatek vyčíslen ve výši 3727,- Kč.

K výzvě ze dne 16. 8. 2004 se vztahuje výkaz nedoplatků ze dne 11.8.2004 č.j. 74648/04/069960/1817 (v němž je uvedeno, že při kontrole údajů v evidenci příjmů byl zjištěn ke dni 11.8.2004 na osobním daňovém účtu nedoplatek na dani z nemovitosti ve výši 3 727,- Kč z titulu neuhrazených splátek a penále); součástí výkazu je rozpis jednotlivých položek obsažený ve výzvě ze dne 16. 8. 2004. Dle doručenky výzvu žalobce převzal dne 24.8.2004 a proti této výzvě se neodvolal, právní moci nabyla dne 9.9.2004.

Obecně lze uvést, že výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě je úkonem správce daně k vymáhání již stanovené a splatné daňové povinnosti. Logickým je dle soudu konstatování žalovaného, že výkaz nedoplatků ze dne 11.8.2004 se liší od dat uvedených v napadených rozhodnutích, protože nezahrnuje prominutí penále za prodlení úhrady daně (součástí správního spisu je rozhodnutí o prominutí přeplatku ze dne 18. 1. 2007, č.j. 4055/07069960/1817). Na základě výše uvedených skutečností *nemohou být vyčíslené nedoplatky na výzvě ze dne 16.8.2004 v souladu s údaji uvedenými v napadených rozhodnutích ze dne 18.7.2011, které byly zpracovány dle dat k tomuto datu.*

Námítka žalobce, že správce daně vypočítává penále a úroky z prodlení z nesprávně vypočtených částek, je vyvrácena obsahem napadených rozhodnutí ze dne 18. 7. 2011 (str. 2 – 8 rozhodnutí), kde odvolací orgán uvedl konkrétní údaje plateb, včetně označení předpisu splátek, které byly jimi uhrazeny a to v jejich časové posloupnosti. Rovněž tak učinil správce daně i v napadeném rozhodnutí ze dne 4. 10. 2011, č.j. 4263/11-1500-200789 na str. 2 – 7 rozhodnutí a v napadeném rozhodnutí ze dne 4. 10. 2011, č.j. 4261/11-1500-200789 na str. 3 – 10 rozhodnutí, na které soud pro stručnost odkazuje.

K závěrečnému tvrzení žalobce, že činností finančních orgánů a vymáháním daňových nedoplatků byla vážně ohrožena jeho výživa, byl o hladu a vymáhání vedlo k hospodářskému zániku jeho osoby jako daňového poplatníka, potažmo, že vyměření a vymáhání daně darovací a vymáhání daňového nedoplatku nebylo v rozporu s právními předpisy, protože správce daně mohl prominout daňový nedoplatek dle tehdy platného daňového řádu, byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa daňového dlužníka, nebo by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku daňového dlužníka, což je případ žalobce, soud uvádí, že uvedená námitka se týká jiného, samostatného řízení, a to řízení, v němž bylo rozhodováno o žádosti žalobce o prominutí daňových povinností žalobce. Pokud žalobce nesouhlasil s rozhodnutím finančních orgánů ve věci jeho žádostí o prominutí penále či úroků z prodlení, mohl v té době ochránit svá práva podáním žaloby podané ve smyslu části V. občanského soudního řádu.

Pro úplnost soud uvádí, že soud vycházel při rozhodování z obsahu správního spisu, který se týká napadených rozhodnutí, jehož součástí jsou i listiny, které žalobce připojil k žalobě (napadená rozhodnutí, rozhodnutí o přeplatku ze dne 26.10.1998, ze dne 29.9.1997, rozhodnutí o námitce ze dne 9.4.2008, příloha k čj. 59068/04/069960/1817), proto soud jimi neprováděl dokazování ve smyslu ust. § 52 s.ř.s. Nadto žalobce připojil k žalobě potvrzení Komerční banky a.s. týkající se jeho účtu č. 5949-311/0100 ze dne 19.1.1998 a ze dne 30.4.2010, jimiž soud neprováděl dokazování pro nadbytečnost, když jednak skutečnosti v něm uvedené (přípis ze dne 30.4.2010) jsou shodné se skutečnostmi uvedenými v přípise ze dne 19.5.2011, který tato banka zaslala správci daně) a přípis ze dne 19.1.1998 obsahuje skutečnosti, které nemají relevantní souvislost s předmětem řízení.

Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl pro nedůvodnost.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s.

Přípisem ze dne 11.9.2011 požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků, svou žádost odůvodnil sociální tísní.

Podle ust. § 36 odst. 3 s.ř.s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

Soud s ohledem na sociální a majetkové poměry žalobce doložené listinami doručenými soudem dne 14.9.2011 (žalobce pobírá starobní důchod ve výši 7.292,- Kč, další příjmy nemá, manželka má průměrnou čistou měsíční mzdu ve výši 3.937,- Kč a důchod ve výši 3.579,- Kč, je nemajetná, má byt v exekučním řízení, náklady na nezbytné výdaje činí celkem 8.084,- Kč), rozhodl tak jak je v I. výroku tohoto rozsudku uvedeno (§ 36 odst. 3 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. července 2014

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová